

UNIVERSITATEA DIN BUCUREȘTI

FACULTATEA DE MATEMATICĂ ȘI
INFORMATICĂ

LUCRARE DE DISERTAȚIE

Agent conversațional

Coordonator științific:

Prof. Dr. Liviu Dinu

Student:

Ionuț Ciocoiu

FEBRUARIE 2019

Cuprins

Listă de figuri	3
1 Introducere	5
1.1 Motivația	5
1.2 Descrierea problemei	6
1.2.1 Privire de ansamblu	6
1.3 Rezumatul capitolelor	6
2 Tehnologii folosite în implementare	7
2.1 Python	7
2.2 Numpy	8
2.3 PyTorch	9
2.3.1 Diferențiere Automată	9
2.3.2 Tensor	9
3 Dialog	10
3.1 Conversație naturală	10
3.1.1 Acte de vorbire	11
3.2 Sistem de dialog	11

3.2.1	Componente	11
4	Noțiuni teoretice	12
4.1	Rețele Neurale Recurente	12
4.1.1	LSTM	13
4.1.2	Seq2Seq	13
5	Sistem de dialog	14
5.1	Înțelegerea limbajului natural	14
5.1.1	Abordări anterioare	14
5.1.2	Seq2Seq	14
5.2	Administrator de dialog	14
5.2.1	Abordări anterioare	14
5.2.2	Slot filling	14
6	Evaluare	15
6.1	Metode de evaluare	15
6.2	Rezultate	15
7	Concluzii	16
	Bibliografie	17
	Anexe	17

Listă de figuri

4.1	Arhitectura RNN [4]	13
-----	---------------------	----

Lista porțiunilor de cod

Capitolul 1

Introducere

Privind comunicarea ca o nevoie de bază ne ajută să vedem mai clar de ce procesarea limbajului natural este un element esențial în drumul nostru spre cunoaștere. Datorită actualului progres în acest domeniu ne putem bucura de ușurința cu care informațiile circulă între noi, făcând realizabil acest avânt tehnologic de care nu bucurăm cu toții.

1.1 Motivația

Luând contact tot mai des cu mediul de cercetare, încerc să observ modul în care această comunitate reușește să aducă contribuții în societate. Un lucru care m-a făcut să prețuiesc fiecare efort, este acela că în general o descoperire se bazează pe cercetări anterioare și ca orice gând exprimat în scopul de a descoperi, poate fi valoros și dus mai departe spre cunoaștere.

Dorința de a crea cu scopul de face viața oamenilor mai ușoară este imboldul intrinsec ce ghidează acțiunile mele, așadar evaluând cunoștințele mele, am decis să îmi aduc contribuția într-un domeniu atât de important în drumul nostru spre o viziune clară.

1.2 Descrierea problemei

Nu aş privi această chestiune precum o problemă, ci mai degrabă ca o nevoie. O nevoie ce survine în urma stilului nostru de viaţă dinamic şi învelit în straturi de informaţie.

Cum limbajul natural este cel mai la îndemâna instrument de comunicare, consider ca prin intermediul său vom putea satisface nevoia unei interfeţe capabile să uşureze interacţiunea dintre noi şi tehnologie.

1.2.1 Privire de ansamblu

Avem nevoie de un modul de NLU şi un modul de DM pentru a pune bazele unui sistem de dialog

1.3 Rezumatul capitolelor

- Capitolul întâi vorbeşte în principal despre modul în care această lucrare îşi propune să rezolve nevoia de interacţiune cu tehnologia, dar şi despre un capitol istoric privit prin ochii unei motivaţii îndrazneţe.
- Atunci când se rosteşte ”progres” am în minte o spirală a cunoştiinţelor care se bazează unele pe altele. Precum această imagine implementarea acestei tehnologii de dialog impune un anumit progres precedent, aşa că în capitolul doi vor fi prezentate aceste instrumente care fac posibilă aceasta tehnologie.
- În capitolul al treilea vor fi explicate modelele matematice care stau în spatele percepţiei de decizie.
- În partea a patra se prezintă modulul de înţelegerea limbajului natural
- Al cincelea capitol descrie modulul care ţine contextul unei conversaţii.
- În partea de final concluziile referitoare la studiul elaborat în această teză.

Capitolul 2

Tehnologii folosite în implementare

Desemnarea tehnologiilor open source folosite ca dependențe poate fi văzută la prima vedere o alegere ușoară, însă este nevoie de o analiză mult mai amănunțită în ceea ce privește specificul proiectului. Pentru această lucrare am luat în considerare următorii factori: complexitatea de a descrie o rețea neuronală să fie cat mai simplă, dar să reflecte cat mai bine tot procesul matematic din spate, flexibilitatea de a putea jongla cu diferite arhitecturi de rețele. Evident viteza și eficiența cu care aceste biblioteci rulează, dar și dispozitivele pe care ele rulează (CPU/GPU).

2.1 Python

Python a fost creat la începutul anilor 1990 de Guido van Rossum la Stichting Mathematisch Centrum (CWI) în Olanda ca un succesor al limbajului, ABC. [1]

Python este un limbaj de programare puternic și ușor de învățat. El are structuri de date implementate la un nivel înalt și reprezintă o abordare simplă, dar eficientă a programării orientate pe obiecte. Python are o sintaxa elegantă, ce impune o dactilografie dinamică, împreună cu natura sa de limbaj interpretat, reprezintă un instrument ideal pentru scripting și dezvoltarea rapidă a aplicațiilor în multe domenii, pe majoritatea platformelor.

Interpretorul Python și biblioteca standard extinsă sunt disponibile gratuit în format sursă sau binar pentru toate platformele majore pe site-ul Web Python. În

aceiași site sunt conținute, de asemenea, distribuții și indicii pentru mai multe module, programe, instrumente și documentație suplimentară.

Interpretorul Python este ușor de extins cu noi funcții și tipuri de date implementate în C sau C++ (sau alte limbaje apelabile din C). Python este de asemenea potrivit ca o extensie pentru aplicații personalizate. [2]

2.2 Numpy

Numpy este un acronim pentru "Numeric Python" sau "Numerical Python". El este un pachet fundamental pentru calculul științific în Python, ce furnizează funcții pre-compilate care se execută rapid cu scopul de a efectua operațiile matematice de rutină. Mai mult decât atât, NumPy îmbogățește limbajul de programare cu structuri puternice de date pentru calculul eficient de vectori și matrice, implementarea sa suportând chiar și dimensiuni uriașe.

SciPy (Scientific Python) este adesea menționat atunci când vine vorba de NumPy. SciPy extinde capacitățile NumPy cu alte funcții utile pentru minimizare, regresie, transformate Fourier și multe altele.

Atât NumPy și SciPy nu sunt de obicei instalate în mod implicit. NumPy trebuie să fie instalat înainte de a instala SciPy.

NumPy se bazează pe două module anterioare Python care se ocupă cu matrice. Unul dintre acestea este Numeric. Numeric este ca NumPy un modul Python pentru înaltă performanță de calcul numeric, dar este învechit în zilele noastre. Un alt predecesor al NumPy este Numarray, care este o rescriere completă a modulului Numeric, dar este învechit de asemenea. NumPy este o fuziune a celor două, adică este construit pe codul lui Numeric dar cu caracteristicile lui Numarray.

2.3 PyTorch

PyTorch este o bibliotecă software ce oferă un cadru de lucru cu algoritmi de învățare automată. Se prezintă ca o variantă de Numpy care poate rula pe placa video, având tot odată și capacitatea de autodiferențiere atunci când este nevoie să antrenăm, spre exemplu folosind metoda gradientului descendent.

2.3.1 Diferențiere Automată

Componenta cheie a rețelelor neuronale din PyTorch este pachetul *autograd*. El oferă diferențierea automată pentru toate operațiile cu *tensori*. Este un cadru de definire a operațiilor (forward dar și backward) la momentul execuției, ceea ce înseamnă că pasul de backpropagation este definit de modul în care este rulat codul.

2.3.2 Tensor

torch.Tensor este clasa centrală a pachetului. Dacă se setează atributul `.requires_grad` ca `True`, se va începe urmărirea tuturor operațiilor în care acesta intervine. După ce se termină calculul, se poate apela `backward()` pentru a calcula automat toate derivatele, iar gradientul pentru acest tensor va fi acumulat în atributul `.grad`.

Pentru a opri tensorul din istoricul de urmărire, se apelează `.detach()` care detașează tensorul de istoricul de calcul și care împiedică urmărirea viitoarelor calcule.

Mai există încă o clasă care este foarte importantă pentru implementarea autodiferențierii - și anume *Function*.

Tensorul și funcția sunt interconectate și construiesc un graf aciclic, care codifică un istoric complet al calculelor. Fiecare tensor are un atribut `.grad_fn` care se referă la o funcție care a creat tensorul (cu excepția tensorurilor creați de utilizator unde `.grad_fn = None`).

Capitolul 3

Dialog

Conform definiției din limba română, dialogul este modul de expunere care prezintă succesiunea replicilor dintr-o conversație care are loc între două sau mai multe persoane.

Această lucrare își propune să dea formă înțelegerii limbajului natural dintr-o perspectivă matematică, prezentând sub forma unei soluții programabile un întreg sistem de micro servicii toate funcționând sub umbrela aceluiași scop, comunicarea.

Pe parcursul lucrării se va face referire la dialog ca o secvență de replici între un om și un calculator pentru a transmite informații. Referitor la componentele unui dialog, se va prezenta doar o abordare bazată pe componenta *verbală*, celelalte componente *nonverbală* (gesturi, mimică, poziția corpului) și *paraverbală* (accentul, ritmul și intensitatea vorbirii) făcând obiectul altor lucrări viitoare.

3.1 Conversație naturală

Un factor cheie într-o conversație este acela că fiecare replică dintr-un dialog este o formă de **acțiune** venită din partea vorbitorului. [3]

3.1.1 Acte de vorbire

3.2 Sistem de dialog

3.2.1 Componente

Capitolul 4

Noțiuni teoretice

4.1 Rețele Neurale Recurente

Rețelele neuronale recurente (RNN - Recurent Neural Networks), sunt o arhitectura aparte de rețele neuronale, ce le face atât de speciale este faptul că ele reușesc să capteze secvențialitatea datelor. Ele sunt folosite în special în procesarea limbajului natural, dar și în procesarea imaginilor, a seriilor de timp, a recomandărilor de produse. Cu alte cuvinte oricând vine vorba de succesiunea anumitor evenimente, ele reprezintă un candidat bun în captarea acestor modele în date.

Figura 4.1 prezintă arhitectura unei rețele recurente, unde fiecare dreptunghi ține locul stratului ascuns de la pasul, t . Fiecare strat ascuns este format din perceptroni care execută operația de înmulțire între parametrii și input, urmată de o operație nonlinară (ex. \tanh). La fiecare pas din timp, ieșirea de la pasul anterior, împreună cu vectorul următorului cuvânt, x_t , sunt intrări în stratul ascuns care produce pentru pasul următor, ieșirea y , și vectorul de caracteristici al stratului ascuns, h .

$$h_t = \sigma(W^{(hh)}h_{t-1} + W^{(hx)}x_{[t]})$$

$$y = \text{softmax}(W^{(S)}h_t)$$

Descrierea parametrilor din rețea:

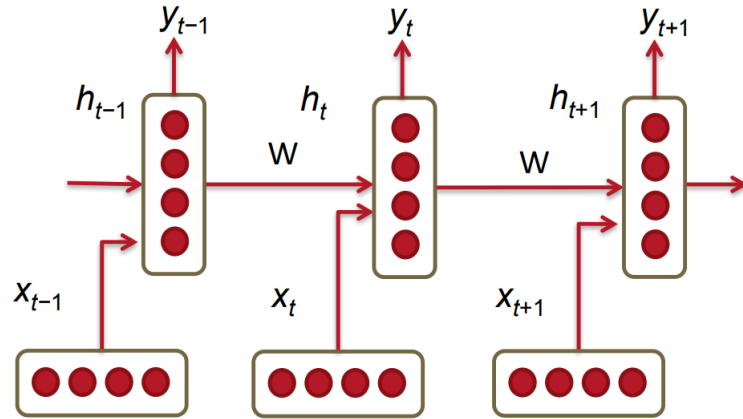

Figura 4.1: Arhitectura RNN [4]

- x_1, x_2, \dots, x_T vectorii cuvintelor dintr-o secvență de lungime T
- $h_t = \sigma(W^{(hh)}h_{t-1} + W^{(hx)}x_{[t]})$: formula care descrie calculul vectorului de caracteristici, h_t , la fiecare pas t :

$$- x_t \in \mathbb{R}^d$$

[4]

4.1.1 LSTM

4.1.2 Seq2Seq

Capitolul 5

Sistem de dialog

5.1 Înțelegerea limbajului natural

5.1.1 Abordări anterioare

5.1.2 Seq2Seq

5.2 Administrator de dialog

5.2.1 Abordări anterioare

5.2.2 Slot filling

Capitolul 6

Evaluare

6.1 Metode de evaluare

6.2 Rezultate

Capitolul 7

Concluzii

Cele profunde concluzii

Bibliografie

- [1] Python Software Foundation. History and license, . URL <https://docs.python.org/3/license.html>. Online, accesat la: 11.06.2016.
- [2] Python Software Foundation. The python tutorial, . URL <https://docs.python.org/3/tutorial/index.html>. Online, accesat la: 11.06.2016.
- [3] Ludwig Wittgenstein. *Philosophical Investigations*. Translated by Anscombe, G.E.M. Blackwell, 1953.
- [4] Richard Socher Milad Mohammadi, Rohit Mundra. Cs 224d: Deep learning for nlp, lecture notes: Part iv, 2015. URL http://cs224d.stanford.edu/lecture_notes/notes4.pdf. [Online, accesat la: 27.03.2019].

Anexe